

Pfv.VIII.20.293/2010/5.

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. ifj. Horváth Tibor ügyvéd által képviselt felperesnek a jogi előadó által képviselt alperes ellen biztosítási összeg megfizetése iránt a Debreceni Városi Bíróság előtt 48.P.25.574/2008. számon megindított, és a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2009. november 17-én 2.Pf.21.951/2009/4. számon hozott jogerős ítéletével befejezett perében a felperes 29. sorszámú felülvizsgálati kérelme folytán tárgyaláson kívüli eljárásban meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy az alperesnek 15 napon belül fizessen meg 30.000,- (Harmincezer) forint felülvizsgálati perköltséget, az államnak az állami adóhatóság külön felhívására 172.800,- (Egyszázhetvenkettő-ezernyolcszáz) forint le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket.

A felperes a felülvizsgálati perköltségét maga viseli.

I n d o k o l á s :

A felperes keresetében 2.880.000,- forint és kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest az alperessel 2005. december 7-én kötött Casco biztosítási szerződés alapján. Előadta, hogy a 2005. november 24-én vásároltforgalmi rendszámú Renault típusú személygépkocsit 2006. augusztus 3-án ismeretlen tettes eltulajdonította. A nyomozást megszüntették, mivel az elkövető kiléte nem volt megállapítható.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, egyben a biztosítási szerződést megtámadta annak alapján, hogy a felperes tévedésbe ejtette azzal a szerződéskötéskor tett nyilatkozatával, hogy a gépjárműnek előzményi káreseménye nem volt. Ezzel szemben a gépkocsi 2005. május 29-én kigyulladt és a jármű gazdaságilag totálkárossá vált.

A bíróság a keresetet jogerős ítéletével elutasította, mivel az alperes megtámadási kifogását alaposnak találta. Megállapította, hogy a felperes a..... Kft. és házastársa közreműködésével totálkáros gépkocsit vásárolt, majd azt kijavíttatta. A gépjárműre kötött Casco vagyonbiztosítási szerződés megkötése alkalmával a korábbi totálkár eseményről erre irányuló kérdés ellenére az alperest nem tájékoztatta. Az alperes tévedése lényeges körülményre vonatkozott, mert az előzményi káresemény ismeretében a szerződés megkötésétől elzárkózott volna, vagy a gépkocsi előzetes megvizsgálásához és speciális kárszámítási mód alkalmazásához kötötte volna a szerződés megkötését. A felperes magatartása az alperest ez utóbbi lehetőségtől elzárta, melynek következtében olyan szerződés jött létre, melyre vonatkozóan az alperes ügyleti akarata hiányzott. A bíróság a bizonyítékok mérlegelésével arra következtetett, hogy a felperes a gépjármű vásárlás előtti állapotáról tudott. Az alperes a szerződéskötéskor azonban a fenti lényeges körülményt nem ismerte, és arról a szokásos ügymenet alapján nem is kellett tudomást szereznie.

A jogerős ítélet ellen előterjesztett felülvizsgálati kérelmében a felperes tanúvallomásokra hivatkozással állította, hogy a gépjármű előzményi sérüléséről nem volt tudomása. Az alperesnek viszont arról tudomása volt, amit kárszakértő teljeskörű értékelése bizonyít. Az alperes helytállási kötelezettsége a Ptk. 540. § (3) bekezdése alapján fennáll. A Ptk. 210. § (4) bekezdésére alapított megtámadás nem volt alapos, amit igazol az is, hogy a perben kirendelt igazságügyi műszaki szakértő az előzményi kárra tekintettel korrekciót nem javasolt. Az alperes kárszakértője a kár értékelése során maga tüntette fel az előzményi kárt és emiatt a kárszámításon korrekciót hajtott végre.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában fenntartására irányult. A felperes kárszámításra vonatkozó előadásával szemben előadta, hogy a gépkocsi előzményi sérüléséről a kárrendezési eljárás során szerzett tudomást, a korrekciót kárszakértője 2006. október 4-én végezte el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok, köztük a tanúvallomások részletes, egymással összevetett értékelésével állapította meg, hogy a felperes tudott a gépjármű előzményi káreseményéről. Ugyanakkor az alperes csak a kárrendezési eljárás során szerzett tudomást erről a tényről. A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság a bizonyítékok felülmérlegelésére nem talált alapot. A felülvizsgálati eljárásban a mérlegelési hibától mentes, megalapozott ítélet alapjául szolgáló bizonyítékok felülmérlegelésére nem volt lehetőség.

A bíróság helyesen mutatott rá arra, hogy az alperes tévedése a szerződéskötés szempontjából lényeges körülményre vonatkozott, amit alátámaszt az a tény is, hogy a felek a gépjármű előzményi kárát a Ptk. 540. § (1) bekezdése alapján ilyen körülményként kezelték. Kétségtelen, hogy a Ptk. 540. § (3) bekezdése alapján az alperes a helytállási kötelezettsége alól nem mentesült volna, de a jogerős ítéletben hivatkozott állandó bírói gyakorlatnak megfelelően az alperes megtámadási kifogás formájában eredményesen hivatkozhatott a lényeges körülményben való tévedésére.kárszakértőnek a kárrendezés teljeskörű értékelése során alkalmazott számítási korrekciója a bíróság által helyesen hivatkozott okokon túl azért sem volt alkalmas a felperesnek a megtámadással szembeni védekezése alátámasztására, mert a tévedésnek a szerződéskötéskor kellett fennállnia. Az a körülmény, hogy az alperes a kárrendezés során tévedéséről tudomást szerzett, a szerződés érvénytelenségének a kérdését nem befolyásolta.

A jogerős döntés alapját képező jogkérdést nem érintette az a felperesi hivatkozás sem, hogy az igazságügyi szakértő a kárszámítás során a gépjármű előélete ismeretében sem alkalmazott korrekciót. Az alperes a perben megalapozottan hivatkozott arra, hogy az előzményi kár ismeretének hiányában olyan szerződést kötött, melyre vonatkozóan az ügyleti akarata hiányzott.

Az ismertetett indokoknak megfelelően a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati kérelem eredménytelensége folytán kötelezte a felperest az alperes felülvizsgálati jogi képviselési díjának megfelelő perköltség és az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére és saját felülvizsgálati perköltsége viselésére.

Budapest, 2010. június 3.

Dr. Bősinger Zsuzsanna s.k. a tanács elnöke, Dr. Kiss Mária s.k. előadó bíró, Csánitzné dr. Csiky Ilona s.k. bíró

Szné

A kiadmány hitelével:
tisztviselő